

тових фінансових ринків з метою адаптації діяльності фінансової системи України до сучасних умов. Необхідність концентрації та укрупнення у вітчизняному банківському секторі очевидна. В Україні за рівнем концентрації капіталу банків-юридичних осіб виділяють чотири групи банків: високої, середньої, незначної та низької концентрації капіталу. За розрахунками автора банки, де частка власного капіталу становила більше 10 % — це група високої концентрації, від 3 до 10 % — є групою середньої концентрації, від 1 до 3 % — група незначної концентрації та менше 1 % — група низької концентрації капіталу. Дані аналізу свідчать також про те, що суттєвою проблемою банківської системи України є її територіальна нерівномірність, що характеризується високою концентрацією банків та їх капіталу в межах одного регіону.

Висновки. 1. В українській банківській системі присутня велика кількість дрібних банків, які характеризуються низькою концентрацією капіталу, що може стати каталізатором численних випадків дестабілізації в умовах кризи. 2. Банки з низькою концентрацією капіталу мають менше можливостей щодо одержання позик на міжнародних ринках, оскільки іноземні кредитори приймають рішення щодо надання ресурсів з урахуванням частки конкретного банку в банківській системі. Також в банках з низькою концентрацією капіталу знижуються можливості для диверсифікації ризиків. 3. Шляхом підвищення концентрації банківського капіталу є консолідація банків, яка дозволить суттєво збільшити обсяги активів банківського сектору та забезпечити необхідні обсяги капіталу для підтримання стабільності та банківських інновацій.

Плига А.
НТУ «ХП»

ВПЛИВ РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Туристична і рекреаційна індустрія на сьогодні є однією з важливих соціально-економічних складових розвитку економіки України, яка сприяє розвитку міжнародного співробітництва та інтеграції країни. Природ-

но-кліматичні та історичні умови створили для України потужну ресурсну базу для розвитку туризму та розбудови відповідної інфраструктури. Основними факторами привабливості рекреаційно-туристичних ресурсів є природа, клімат, мистецтво, історія, харчування, архітектура тощо. Розвиток туризму та рекреаційної інфраструктури потягне за собою низку позитивних явищ в інших секторах економіки, а саме: розвиток автомобільної промисловості і транспортних комунікацій; розвиток харчової промисловості; розвиток ресурсного потенціалу. Але існує низка проблем, а саме: повільна адаптація до ринкових умов трудових колективів, які не хочуть або не можуть пристосуватися до зміни ситуації і не дають змогу вкласти інвестиції в реконструкцію курортів; брак інвестицій: потік іноземних інвестицій не збільшиться до того часу, поки в Україні не буде досконалої системи правового захисту інвестицій, не зменшиться ланцюг бюрократичних перепон для підприємців, регіон не облаштує інженерну та комунальну інфраструктуру на світовому рівні стандартів. Для успішного розвитку туризму і рекреації в Україні слід вжити наступних заходів: вкладати кошти в поліпшення екологічної ситуації і покращення якості рекреаційних природних ресурсів; безперервно займатися розробкою нових туристичних маршрутів, облаштовувати і реконструювати історичні пам'ятки та місця перебування видатних людей; інтенсивніше розвивати сільський та зелений туризм, більш широко застосовуючи унікальні місцеві природні ресурси, фольклор, традиції, історичну спадщину; зупинити використання рекреаційних територій не за основним призначенням.

Помогайбо М.І.
ХНУБА

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНКУРЕНТНА ПЕРЕВАГА»

У сучасних умовах діяльність підприємств в Україні ускладнюється швидкими змінами у зовнішньому оточенні, обмеженістю ресурсів, постійним підвищенням запитів та вимог споживачів, а також появою нових пропозицій конкурентів. Тому здатність підприємств спрямовувати свої